

Stk. 2. Ved indkomstopgørelsen kan endvidere fratrækkes udgifter til udredelse af andre løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede.

Stk. 3. Fradragsretten for ydelser af den i stk. 2 nævnte art til afkom (børn, børnebørn m. v.) haves kun i det omfang, hvori ydelsen kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse. Ved bestemmelsens anvendelse sidestilles adoptivforhold, stedbarnsforhold og plejeforhold med naturligt slægtskab. Tilsvarende begrænsning af fradragsretten gælder, såfremt ydelsen tillægges en af de foranstående personers ægtefælle. Begrænsningen i fradragsretten gælder kun for ydelser udredet efter den 5. november 1957, for så vidt angår ydelser til afkoms ægtefælle, stedbørn og -børnebørn, plejebørn og -børnebørn m. v. dog kun for ydelser udredet efter den 5. november 1958.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan en skattepligtig ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage ydelser af den i stk. 2 nævnte art, såfremt ydelsen er udredet til en person, der er barnebarn af den skattepligtige eller af den med ham sam-beskattede hustru. Fradragsret haves kun i det omfang, den årlige ydelse til hvert barnebarn ikke overstiger 3 000 kr. Det er dog yderligere en betingelse for fradragsret i medfør af denne bestemmelse, at én af barnebarnets forældre eller begge dets forældre er afgået ved døden før skatteårets begyndelse, og fradragsret haves ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebar-net fylder 18 år.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 træder i stedet for § 6, stk. 1 d, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller

ydelser, der af sådanne sammenslutninger udbetales til medlemmerne, medregnes fra og med skatteåret 1956-57 til modtagerens skattepligtige indkomst, selv om de hidrører fra kontingenter, for hvilke foranstående bestemmelse ikke har haft gyldighed.“

§ 11. Bestemmelsen i § 17 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Renter af gæld kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, hvori gældens påtagelse udgør en gave fra den skattepligtige til afkom (børn, børnebørn m. v.). Ved bestemmelsens anvendelse sidestilles adoptivforhold, stedbarnsforhold og plejeforhold med naturligt slægtskab. Tilsvarende begrænsning af fradragsretten gælder, såfremt ydelsen tillægges en af de foranstående personers ægtefælle.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1957; for så vidt angår gæld, der er påtaget over for afkoms ægtefælle eller over for plejebørn og -børnebørn m. v., finder bestemmelsen ikke anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1958.“

§ 12. I § 22 i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes 1. punktum således: „Ved skatteansættelsen for skatteåret 1959-60 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, eller som oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære invalidepension, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsøve.“

§ 13. Bestemmelsen i § 23, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Oplyser den skattepligtige, at hans hustru, der i medfør af reglerne i § 7, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 sam-beskattes med ham, har indkomst ved selv-stændig virksomhed eller ved arbejde for